

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 519/2016
28.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Соње Павловић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.Ш., због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Д.С., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 289/12 од 25.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 169/16 од 16.03.2016. године, у седници већа одржаној 28.06. 2016. године, једногласно је, донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног М.Ш., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови К 289/12 од 25.11.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 169/16 од 16.03.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови К 289/12 од 25.11.2015. године, окривљени М.Ш. оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од две године, те га осудио на јединствену казну затвора у трајању од две године и два месеца, у коју му је урачунато време проведено у притвору од 26.05.2011. године до 21.07.2011. године.

Истом пресудом окривљени је обавезан да накнади трошкове судског паушала и кривичног поступка, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 169/16 од 16.03.2016. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног М.Ш., адвоката Д.С. и потврђена пресуда Основног суда у Старој Пазови К 289/12 од 25.11.2015. године.

Против наведених правноснажних пресуда на основу члана 482. ЗКП бранилац окривљеног адвокат Д.С. поднео је захтев за заштиту законитости, због повреде закона, одредбе члана 74. тачка 2) ЗКП у вези са чланом 485. став 1. тачка 1) и тачка 3), уз предлог Врховном касационом суду да донесе пресуду којом ће побијане пресуде укинуги у целини и предмет вратити на поновни поступак и одлучивање уз наредбу да се нови поступак одржи пред измењеним већем или да исте преиначи тако што ће окривљеног ослободити од свих оптужби.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није неопходно и да није од значаја за доношење одлуке, на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона, одредбу члана 74. тачка 2) ЗКП, наводима да је окривљеном М.Ш. повређено право на обавезну одбрану, с`обзиром на то да је бранилац по службеној дужности именован, у финалној фази поступка, да га брани само у односу на кривично дело разбојништво из члана 206. КЗ, али не и у односу на кривично дело тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ, у односу на које му је ускраћена одбрана.

Одредбом члана 74. тачка 2) ЗКП предвиђено је да окривљени мора имати браниоца ако се поступак води због кривичног дела за које је прописна казна затвора од осам година или тежа казна - од првог саслушања, па до правноснажног окончања кривичног поступка.

Из списка предмета произлази да је оптужницом Основног јавног тужиоца у Сремској Митровици Кт 1160/11 од 28.05.2011. године окривљеном М.Ш. стављено на терет извршење кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ (за које је запређена казна затвора од шест месеци до пет година) и кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. у вези члана 33. КЗ (за које је запређена казна од две до 10 година). Такође, решењем Основног суда у Старој Пазови Су VIII 49-109/15 од 23.06.2015. године на основу члана 74. и члана 76. ЗКП адвокат Д.С. (подносилац предметног захтева) постављен је за браниоца по службеној дужности у кривичном предмету тог суда К 289/12 окривљеном М.Ш. због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 1. КЗ.

Код напред наведеног Врховни касациони суд налази да окривљеном М.Ш. није повређено право на одбрану, јер није повређена одредба члана 74. тачка 2) ЗКП, с`обзиром на то да је окривљени, у смислу одредбе члана 74. тачка 2) ЗКП имао браниоца од првог саслушања (пред овлашћеним службеним лицима МУП РС ПС Стара Пазова 27.05.2011. године што је констатовано на записнику Ку 156/11 који су без примедби потписали сви присутни) и то ангажованог браниоца,

адвоката М.Т. (од првог саслушања 27.05.2011. године до 23.06.2015. године, када је бранилац обавестио суд о отказивању пуномоћја), а потом браниоца по службеној дужности, адвоката Д.С. (по решењу Основног суда у Старој Пазови Су VIII 49-109/15 од 23.06.2015. године) до доношења другостепене пресуде Кж1 169/16 од 16.03.2016. године. Из наведених разлога супротни наводи у захтеву браниоца сада изабраног по приложеном пуномоћју адвоката Д.С. су оцењени као неосновани.

Даљим наводима у поднетом захтеву, којима се износи сопствена анализа и оцена исказа сведока оштећене Б.З. а са тим исказом у вези и сопственом оценом записника о препознавању лица, те оценом исказа сведока М.В., С.Н. и др, се по оцени овог суда, суштински, без нумеричког означавања, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање - одредбу члана 440. ЗКП, која не представља законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, те о њима није мериторно одлучивано.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.

Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.